

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 54.

Tredie Sæssion.

44de Møde.

Løvedagen den 13de December.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Imidlertid havde man forlangt Betænkning over selve Sagen, og Havneadministrationen, som det først var blevet paalagt at ytre sig derom, har uden at jeg dertil veed Grunden, brugt en temmelig lang Tid til at afgive denne Betænkning, idet denne først indkom i Slutningen af 1848. Det var derfor ikke muligt at indhente Betænkninger fra de øvrige Autoriteter om denne Sag saa betids, at man kunde faae Sagen afgjort inden 1849, og derfor blev atter Afgiften forlænget for Aaret 1849. Imidlertid nedfattede man under 21de Februar 1849 en Commission, for at afgive Betænkning over Sagen, og den var sammensat saavel af Medlemmer af Communalbestyrelsen, som af Havneadministrationen. Denne Commission afgav sin Betænkning under 16de December 1849, hvorefter denne Betænkning blev sendt til Havneadministrationen, til Communalbestyrelsen og Grosferersocietetet, for at høre disse forskjellige Autoriteter derom, og hvad de havde at bemærke derved. Den nedfattede Commission var nemlig kommen til et Resultat, hvorefter der skulde finde en Omordning Sted af denne Afgift, men paa Grund af den korte Tid, som var levnet de forskjellige Autoriteter til at besvare dette, — det var først i October, at Betænkningen indkom fra Commissionen — kunde man endnu ikke før 1850 komme til noget endeligt Resultat, og der blev derfor udstedt en foreløbig Lov af 23de December 1849, hvorved Afgiften blev forlænget for Aaret 1850. Der blev derfor nu af Regjeringen forelagt Rigsdagen et Lovforslag, der først kom for i Folkethinget med temmelig vidtløftige Motiver, og det gik igjennem Folkethinget,

uden at der blev nedsat noget Udvalg, og uden at nogen Discussion fandt Sted. Det Samme var Tilfældet i Landstthinget i den første Sæssion i Aaret 1850. I den anden Sæssion indkom atter Regjeringen med et Forslag, hvorved Afgiften skulde forlænges for Aaret 1851. Af hvilken Grund kan jeg ikke sige, men det Factiske derved er, [at der blev i Folkethinget, hvor Udkastet først blev fremlagt, nedsat et Udvalg; men Udvalgets Betænkning indkom saa siddigt, at man blev nødt til at forhandle Sagen extraordinært, fordi det var nødvendigt at skaffe Havnevæsenet denne Indtægt for Aaret 1851, og den tidligere Lov gjaldt kun til Udløbet af Aaret 1850. Efter at Lovudkastet saaledes extraordinært var blevet behandlet i Folkethinget, kom det til Landstthinget, og der blev det da, som Folge af den knappe Tid, atter behandlet extraordinært og vedtaget, uden at noget Udvalg blev nedsat, eller nogen Discussion forefaldt i selve Forsamlingen. Jeg troer, at af denne Sagens Gang vil det ærede Thing erkjende, at det er naturligt, at Udvalget, der først blev nedsat den 4de denne Maaned, for at tage selve Realitetsspørgsmaalet under Overveielse, og som har maattet glennemgaae en Mængde Documenter, der jo maae være tilstede i denne Sag paa Grund af de forskjellige Overveielser, som have fundet Sted, og de forskjellige tildeels vidtløftige Betænkninger, der ere afgivne, ikke endnu har kunnet komme til Ende med Undersøgelsen af Realitetsspørgsmaalet, og derfor ikke endnu har kunnet fremsætte nogen Mening i saa Henseende. Kun dert er man enig, at, indtil man afgjør, paa hvilken Maade det kjøbenhavnske Havnevæsen skal forsynes med de Indtægter, som ere nødvendige for at bestribe de Udgifter, der paahvile det, maa det ansees for hensigtsmæssigt at vedblive at tillægge det den Indtægt, som det hidtil har